

[Schlüter.]

mokratiets skatteprogram. Det giver uklarhed og usikkerhed på mange områder, at der er aftalt en række overskrifter om fremtidig skattepolitik, uden at indholdet er klarlagt for os andre.

Lad mig f. eks. tage 2½ pct. afgiften på salg af fast ejendom. Hvad betyder forliget her? Der er en sammenkædning i forligets tekst om, at når 2½ pct. afgiften forsvinder, skal man samtidig se på den skærpede kapitalvindingsafgift. Men betyder det, at almindelige parcelhuse nu også skal omfattes af kapitalvindingsafgiften? Jeg ved det ikke, men jeg spørger, og jeg synes, man skylder os et svar.

Når det drejer sig om ydelsen til virksomhederne, kan vi ikke støtte regeringens politik, der jo går ud på forsøget på omkostningsdæmpning gennem kontantydelsen på op mod 2 mia kr. Som forliget er fastlagt, mener vi ikke, kontantydelsen virkelig tjener noget formål, hverken på kort eller på lang sigt. Og det ligger i den bedømmelse, at når de 3 martsdyrtidsportioner kommer til udbetaling sammen med kontanttilskudene, vil der blive udløst et efterspørgselspres, som gør det tvivlsomt, om omkostningsdæmpningen overhovedet vil kunne slå igennem.

Dertil kommer, at når 2 mia kr. af statens skatteindtægter anvendes til disse nye tilskud, uden at man rigtig kan se, hvordan man nogen sinde helt skal komme af med dem igen, forringes mulighederne for at gennemføre en snarlig skattelettelse, skønt efter vor opfattelse skattelettelse er den mest effektive metode til, at vi kan producere os ud af krisen. For det første fordi et lettet skattetryk, selv om det blot er med en behersket brøk, vil fremkalde ny arbejdskraft, vil betyde, at det lønner sig at tage overarbejde, og vil betyde, at vi kan overføre ressourcer, fordi mindre skatter betyder lavere offentlig aktivitet fra det offentlige og til eksporterhvervene.

Den anden side af det forslag, som nu er til anden behandling, er jo tanken om tvangsopsparing, og om den vil jeg lige så gerne med det samme sige klart, at den vil vi gå imod. Der er flere gode grunde dertil.

For det første fordi den vil virke som en ekstra beskatning, så den enkelte får endnu mindre ud af en ekstra indsats. Den vil

dræbe arbejdsglæden for mange, mange medborgere, der i forvejen er hårdt ramt af en progression i vor skattelovgivning, som ingen skal komme og fortælle mig er for lille, måske snarere tværtimod.

For det andet: der er ingen fornuftig økonomisk begrundelse for en tvangsopsparing, som først skal virke til efteråret. Det økonomiske råds formandskab, ligesom alle andre uafhængige økonomer, venter tværtimod svigtende afsætningsmuligheder, når vi når frem til efteråret, med risiko for arbejdsløshed. Tvangsopsparingen, som sætter ind netop på dette tidspunkt, vil forværre disse udsigter.

For det tredje: en tvangsopsparing vil bringe den frivillige opsparing i miskredit og kan føre til varige skader for den samlede økonomi, fordi incitamentet til frivillig opsparing bliver for ringe.

Det konservative folkeparti har i stedet foreslået, at man stimulerer den frivillige private opsparing, og det har jo også andre partier været inde på; venstre har det i sit program, og centrum-demokraterne har det i deres. Hvorfor skulle vi ikke samle os i et forsøg om at stimulere den private opsparing, f. eks. i form af investeringskonti for enhver, også andre end dem, der driver erhvervsvirksomhed?

Det konservative folkeparti har under udvalgsforhandlingen forelagt en samlet politik, ikke i detaljer, men som et skitseoplæg. Vi mener stadig, at man har forsømt på grundlag af denne skitse at interessere arbejdsmarkedets parter for et medansvar og en medindflydelse. Hovedpunkterne i denne plan var, at man skulle sætte ind for en koordination af regeringens og folketingets arbejde omkring de statslige udgifter og skattetrykket for i den forbindelse at dæmpe indkomststigningerne. Jeg mener, det er en stor fejl i de sidste ugers forhandlingsforløb, at man ikke seriøst har forsøgt at inddrage arbejdsmarkedets parter i en aftale, som kunne føre til, at vi undgik den godt 20 pct.s omkostningsforøgelse, som vi nu må imødesee, må imødesee, selv om vi gennemfører den samlede pakke, forliget mellem S og V omfatter.

Lad mig resumere det konservative folkepartis holdning til forliget således:

Vi kan ikke medvirke til gennemførelsen af de to lovforslag, som i dag er til anden